

Fitxa tècnica

Guió Eduard Fisa, Mireia Salgado **Fotografia** Mireia Salgado **Música** Adrià Aguilera Rayo **60 Interpretació** Documental **Durada** 52 min **Gènere** Documental **Llengües** Versió original en espanyol

Sinopsi

La història personal de Paquito comença com la d'un de tants homosexuals que es van negar a reconèixer la seva orientació sexual. Però Paquito i la seva família no són la norma. Quan va assumir i acceptar la seva homosexualitat, va donar pas a una història familiar i d'activisme polític complexa. Entre les quatre parets de la casa de Paquito conviuen tres generacions: Harena, la mare; Miguel, la parella, i Javier, el fill. Al menjador, el televisor parla de noves mesures econòmiques i canvis en una Cuba que transita de la societat socialista a un present de pragmatisme. Però Paquito estima i creu en la revolució cubana, una revolució en trànsit en què els ideals del col·lectiu ja no serveixen per al futur que ve. (ccma.cat)

Article del protagonista

Devia ser cap al 2012 o potser una mica abans que vaig conèixer l'Eduard Fisa, Edu per a la nostra família. Quan el jove català ens va proposar fer un documental de seguiment a la nostra família, mai vam suposar que l'aventura duraria anys ni que permetria atrapar una part tan canviant i contradictòria de la història recent de Cuba.

L'estrena el passat 15 d'octubre de la seva pel·lícula, **Conversaciones familiares**, al canal 33 de la Televisió de Catalunya, va ser potser del millor que ens ha passat en aquest fatídic 2020 de pandèmia i suspensos.

Com vaig dir a Facebook el mateix dia de la seva primera transmissió, només em queda agrair-los-ho una i mil vegades. A la meua família, a l'Edu i a la Mireia Salgado, la seva parella que el va acompanyar i va esperar la major part d'aquest llarg camí cubà, per aquest somni seu que tantes persones van fer possible.

Amb els escassos recursos del seu propi peculí per afrontar la producció, en viatges anuals gairebé sempre de molt sacrifici per a totes les parts, l'Edu i la Mireia es van convertir en part de la nostra família, i ens van guanyar per al seu projecte amb molta paciència i afecte.

Del resultat, què n'he de dir. La recomanació vindria de molt a prop. Però a casa ens va agradar a totes les parts involucrades, cosa que no és gens senzill, creguin-me.

Sempre feia broma quan els deia que no sabia com sortiria de tot això alguna cosa interessant, amb com són d'avorrides les nostres vides, però fins ara persones properes i amistats que ja han vist el documental diuen que els va sorprendre, perquè és una manera diferent de narrar històries de vida.

I com a rerefons de l'evolució familiar, hi desfilen fets tan significatius com les jornades contra l'homofòbia i la transfòbia, la presidència de Raúl, la mort de Fidel i la continuïtat que simbolitza Díaz-Canel. Tot sense *teque*, i amb els matisos crítics que la realitat cubana, tan polèmica sempre, porta.

Personalment, a mi em va satisfer enormement aquest trànsit a través de les marques del temps familiar i polític que hem compartit junts. El creixement del meu fill Javier; les escenes de la meua mare ja malaltona, però amb aquesta força que sempre la va caracteritzar; l'activisme i l'amor compartits amb Miguel Àngel; la comprensió i el suport de Tania, Raquel, Guille i els nens; la germana còmplice a Yimel ...

No hi és, per descomptat, tota la família ni tot el que va passar en aquests anys, per raons lògiques de dramàturgua i temps. Els meus germans, nebodes i nebots, col·legues entranyables de professió i lluites, però crec que són aquí al costat de la nostra senzilla i honesta història.

Gràcies, gràcies una altra vegada. Tant de bo així puguem contribuir a entendre i estimar més...

(paquitoeldecuba.com)